

Læserbreve, højst 100 ord, eller **debatindlæg**, højst 400 ord, sendes med navn, titel og postadresse til Debatredaktionen. Indlæg kan sendes som e-mail til **debat@pol.dk**

Vi bringer kun tekster alene sendt til Politiken. Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster og til også at bringe teksterne på politiken.dk/debat

Jourhavende debatredaktør
Søren Nielsen

Kronikforslag på ca. 2.100 ord sendes med navn, titel og post-adresse til Kronikredaktionen. Indlæg kan sendes som e-mail til **kronik@pol.dk**

På **politiken.dk/leder** kan man kommentere avisens ledere.

LÆSERNE MENER

FRA SLEMT TIL VÆRRE

Lars Buur, Fjelddevænget 84, Hasle:

Danmarks uofficielle titel som det mest fremmedfjendske land i Skandinavien er truet. Efter jordskredsvalget i Finland er det nationalsocialistiske parti De Sande Finner blevet det tredjestørste parti med en stemmeprocent på 19, en position, der må give Pia Kjærsgaard våde drømme. Partiets navn taler i høj grad for sig selv, forestillingen om, at der findes 'sande finner' er lige så absurd som Dansk Folkepartis forsøg på at indkapsle en særlig danskhed. Dermed går udsigten for et åbent og tolerant Norden fra slemt til værre.

HVAD MED LEJERNE?

Britta Jönsson, Sjelør Boulevard 125, Valby:

Mette Roerup fra Ballerup efterlyser, at Helle og Villy støtter op om lejerne. Det samme gør jeg. Jeg skrev til SF's boligpolitiske rådgiver for at høre, hvilken politik en eventuel S-SF-regering har på dette område. Det var tågede, mangelfulde og nedslående svar, jeg fik. Opbakningen til lejerne består stort set kun af ideer, der ender ud i huslejestigninger. Jeg valgte at melde mig ud af SF pga. deres boligpolitik. Hvem vil fortælle os lejere, hvem vi kan stemme på?

NU ER DET NOK

Poul Erik Jørgensen, Nørskovlundvej 5, Kjellerup:

Hvor længe kan man diskutere et erkendt problem vedrørende flysikkerhed i forhold til overtrædelse af regler, før der gribes ind? Er her tale om en vellært lektie/handlingsstilstand i lighed med fortsat årelang parkering af asylbørn, selskaber og kapitalfonde, som stadig ikke afkræves skat, uhyrlige forringelser på uddannelsesområdet, som bruges til gentagne skattelettelser for de velbærgede? Eller er det bare mig, der synes, at nu er det ikke nok at nedsætte en arbejdsgruppe?

UTOPISK REGEL

Kirsten Juul Grand, Godthåbsvej 195, Vanløse:

Monstro politikerne har tænkt over den såkaldte 40-

års regel for efterløn? Ja, når det gælder om at ramme indvandrere og flygtninge, men hvad med en studerende, der først er færdig med sine studier i slutningen af sit 20. år og ikke kan få job med det samme, hvordan skal han/hun kunne nå at arbejde i 40 år? Denne regel vil da ramme mange, mange danskere, for der er jo mange, der måske arbejder, fra de er 18 år, og så påbegynder en uddannelse senere, og de vil da også komme i klemme med 40-års reglen! Flot tænkt, I kloge politikere. I skal vist lige tænke jer om en gang till!

RADIKAL GAMBLING

Niels I. Meyer, Grønnevang 55, Hørsholm:

Den radikale Morten Østergaard mener, at partiet godt kan lave en aftale med regeringen efter påske om deres skæve økonomiske politik og alligevel indgå i en regering med S og SF efter valget. Det er muligt, at en del radikale politikere har denne opfattelse, men det kan let blive en boomerang. Dels vil en række potentielle radikale vælgere spørge sig selv, om det ikke er sikrere at stemme på et andet parti, hvis man vil have en ny regering. Dels er det udtryk for en utroværdig gambling, som kan forhindre, at danskerne får en ny regering og en nødvendig ny politik.

SVAR UDBEDES

Lars Madsen, Gl. Skivevej 48, Viborg:

Må konstatere, at det er med en vis undren, at jeg i disse dage oplever transportminister Hans Christian Schmidt rende rundt og kræve svar af alle mulige. Nu har jeg prøvet at få Transportministeriet til at svare siden 23.1., men det er endnu kun lykkedes at få svar på få af de spørgsmål, jeg dengang stillede. Transportministeriet har på nuværende tidspunkt siddet tre henvendelser fra Folketingets Ombudsmand overhørig, endnu kun svaret en gang på henvendelserne. Dette på trods af reglerne for, hvornår og hvordan offentlige myndigheder skal svare, når folk henvender sig til dem. Normalt modtager man en bekræftelse på henvendelsen,

med angivelse af et tidspunkt for besvarelse af henvendelsen. Jeg har kun én gang modtaget en meget mangelfuld besvarelse af min henvendelse. Det klinger derfor hult, når Hans Christian Schmidt render rundt og afkræver alle andre svar, når hans eget ministerium ikke lever op til reglerne for god offentlig forvaltning og vælger at sidde henvendelser fra Folketingets Ombudsmand overhørig. Derfor, Hans Christian Schmidt, vis, at du er din opgave voksen, og få dit eget ministerium til at virke; det er dit ansvar.

HVEM KAN HJÆLPE MIG?

Anna-Lise Mørthorst, Lerholm Vænge 43, Rødovre:

Jeg har brug for hjælp. Jeg tror ikke, jeg er den eneste vælger, der er usikker på, hvor jeg skal sætte mit næste kryds. Vores politikere fremfører de samme sager så forskelligt, som var det sort og hvidt. Jeg føler, at alle blot gør alt for at sikre egne taburetter. Lars Løkke udtalte forleden i sin 2020-plan, at vi er forgældede, så langt øjet rækker. Godt nok skidt. Men hvem har siddet ved roret de sidste mange år? Samtidig fortalte den konservative Helle Sjølle i radioens PI (19.4.), at for at landets velfærd skal bibeholdes - der udhules ellers grundigt på alle kanter - er det vigtigt, at vi kvinder, der ofte stemmer på den røde fløj, stemmer på den blå fløj. Men er det ikke lige dem, der sidder og har siddet ved magten? Undskyld, er der nogen, der kan hjælpe?

BOLIGSKATTERNE

Mogens Nielsen, Skovduevej 6, Hillerød:

Mange læserbrevskribenter påstår, at boligskatterne ikke er steget siden 2002. Det er forkert. Boligskatterne på min ejendom er steget med 77,7 procent siden 2002. Ejendomsværdiskatten og ejendomsskatten var i 2002 på henholdsvis 2.580 og 6.580 kroner. Samme skatter er i 2011 på 2.580 og 13.699 kroner. Ejendomsværdien på min ejendom er kun steget med 7 procent i samme periode. Så burde mine ejendomsskatter vel også kun være steget med 17 procent?

DAGENS CITAT

Ved at blive en betalingskanal giver TV 2 sig selv et gok i nødden (...) vi skal kæmpe for, at hovedkanalen kommer op på niveau høje niveau som seertallene
Merete Eldrup, direktør for TV 2, i Jyllands-Posten

Godt med D-vitamin i mælk

BERIGELSE

ELSE MOLANDER
KONTORCHEF I FØDEVARESTYRELSENS ERNÆRINGSKONTOR

POLITIKEN mener i lederen 19.4., at tilsætning af D-vitamin til mælk er et skråplan. Det er Fødevarestyrelsen ikke enig i. D-vitamin er et af de meget få næringsstoffer, som danskerne har svært ved at få nok af. Problemet er, at vi i gennemsnit kun får ca. halvdelen af det D-vitamin, vi skal have om vinteren. Om sommeren får de fleste nok D-vitamin fra solen.

D-vitamin bidrager til at vedligeholde knogler og tænder. Samtidig bidrager D-vitamin til en normal optagelse og udnyttelse af calcium og til en normal funktion af immunsystemet. Der er dermed flere vægtige grunde til at tilsætte D-vitamin til fødevarer.

Netop derfor har Fødevarestyrelsen gennem de seneste år opfordret fødevarerproducenter og detailhandlen til at mar-

kedsføre mælk og fedtstoffer, der er beriget med D-vitamin. Men fødevarerindustrien kan ikke ureguleret tilføre vitaminer og mineraler til deres varer efter godtbefindende.

INDEN Fødevarestyrelsen tillader en berigelse, sikrer vi os, at den er sikker. En portion af produktet skal give forbrugeren så meget af næringsstoffet, at det gør en forskel for den, der spiser det. Men samtidig må der ikke være risiko for, at nogen får for meget. Det skal produkter, der beriges med D-vitamin leve op til.

Berigelse af fødevarer er en metode, der anvendes af myndigheder verden over, hvis det er nødvendigt at hæve befolkningens indtag af et næringsstof, som et stort udsnit har mangel på. Det gælder f.eks. tilsætningen af jod til husholdnings salt, der har været obligatorisk i Danmark i over 10 år, og som har haft en positiv effekt på stofskiftesygdommen struma.

I Sverige er tilsætning af D-vitamin obli-

gatorisk. I Finland har myndighederne også opfordret producenterne til at tilsætte D-vitamin til mælk og fedtstoffer. Den opfordring har producenterne i Finland fulgt i udstrakt grad. Og det forsøger vi nu at efterligne i Danmark.

POLITIKEN tager i sin leder generelt afstand fra berigelse, men gør det på grund af bekymring for, at forbrugeren bliver vildledt og eksemplvis tror, at de bliver sunde af at spise beriget slik. Sundhed kommer, som det også fremføres i Politiken, ganske rigtigt af at spise en sund og varieret kost. Det er da også et af de helt centrale budskaber i de otte officielle kostråd.

Men løsningen på Politikens bekymring er ikke at undlade alle former for berigelse. Men derimod at lade en faglig, videnskabelig og kritisk gennemgang af fordele og ulemper lægge linjen for, hvornår myndighederne anbefaler berigede fødevarer.

Kristendom er almen dannelse

SKOLESYN

CHARLOTTE DYREMOSE, MF (K)

ANALYSEREDAKTØR Poul Arøe Pedersen (PAP) udviser i tirsdagens Signatur en rystende skolepolitisk uvidenhed. Tænk, at en redaktør på Politiken negligerer det væsentlige i folkeskolens almindendendekarakter.

Hvis eleverne bare kan læse og regne, er alt åbenbart i den skønneste orden i PAP's øjne. Som konservativ må jeg tage skarp afstand fra et sådant skolesyn. Det er helt korrekt, at den danske folkeskole har brug for en styrkelse af det faglige niveau. Men det må aldrig ske på bekostning af den almene dannelse.

FAGLIGHED ER ikke kun læsning og matematik. Faglighed er også de praktiske fag, lige som det er et solidt kendskab til vores samfundsstruktur, vores demokratiske opbygning, vores kulturarv og de værdier og traditioner, der

binder mennesker sammen. Og netop her spiller faget kristendom en central rolle. Ikke som et forkyndelsesfag, som PAP fejlagtigt tror, men som et kundskabsfag, der bibringer eleverne viden om og forståelse for, hvad religion betyder og ikke mindst har betydning for menneskers liv og for samfundets normer, værdier og måde at indrette sig på.

DEN ALMENE dannelse, som kristendomskundskab, samfundsfag og historie bibringer eleverne, er en væsentlig forudsætning for deres evne til at begå sig i det samfund, der møder dem uden for skolen. Derfor er det vigtigt, at disse kundskabsfag har en central placering i folkeskolen.

UANSETOM man er troende eller ej, har religion alle dage haft stor betydning for samfundsudviklingen og for menneskers relationer til hinanden. Det er børnene nødt til at have forståelse for, inden de bevæger sig videre.

Globalisering og demokrati

7. - 13. august

Et kursus med fokus på de politiske udfordringer vi står overfor. Hvad har gjort os stærke, og hvad skal vi leve af og på fremover?

Oplev bl.a.:

Jørgen Søndergaard, Jørgens Ørstrøm-Møller, Lars Bo Kaspersen, Christine Antorini, Marianne Jøved, Peter N. Allerup, Henrik B. Andersen, Stina Vrang Elias, Mads Øvlisen, Margrethe Vestager, Lars Barfoed, Pia Olsen-Dyhr, Uffe Elbæk og Ove K. Pedersen.

Grundtvigs Højskole Frederiksborg

Frederiksværksgade 147, 3400 Hillerød
Tlf. 4826 8700 – www.grundtvigs.dk

Bestil program på hjemmesiden eller på 4826 8700

Lange kurser: 8, 16, 24 el. 36 uger. Kursusstart 28/8, 23/10 2011 og 8/1, 4/3 2012. Filosofi, politik, journalistik, foto, film, kunst, musik, rejser m.m.

31. juli - 7. august:

LØMMELPAKKER

FORBRUGSBORGERE

TOM VÆRDIPOLITIK

PERSONIFISEREDE MEDIER

Der er brug for venstreorienterede løsninger på de aktuelle demokratiske udfordringer.

Tænketaanken Cevea tilbyder en uges politisk sommerkursus i samarbejde med Krogerup Højskole.

Eva Smith, Uffe Elbæk, Peter Kemp, Ole Fogh Kirkeby, Mattias Tesfaye, Asger Baunbak-Jensen og mange andre kommer! Gør du?

Læs mere om kurset på: CEVEA.DK og KROGERUP.HOJSKOLE

KRONIKEN

24. april 2011

Knowledge is pleasure

LISE BACH HANSEN

Klassisk dannelse er ikke længere et fy-ord. Det er blevet sexet at vide noget.

Lise Bach Hansen er kulturproducent, Kulturafdelingen, Det Kongelige Bibliotek.

'KNOWLEDGE is pleasure...' - Sådan lyder sloganet for The Economists kulturmagasin. Et magasin, der ifølge sin egen målsætning koncentrerer sig om det, som så mange andre magasiner sætter fokus på, nemlig: »arts, style, food, wine, cars, travel», men vel at mærke gør det under magasintitlen Intelligent Life.

Prætentios titel, kan man måske mene, men også smart og komplet trendy! Med denne titel og dette slogan udkommer bladet i Storbritannien, Europa, ja, selv i Mellemøsten og Afrika. Læsere og abonnenter overalt i verden vil gerne forbindes med intelligens og viden. Ikke så mystisk, eftersom befolkningerne i store dele af verden aldrig tidligere har været så veluddannede som i dag.

På vores kontor i Kulturafdelingen på Det Kongelige Bibliotek har vi klippet magasinet slogan ud og hængt det op på opslagstavlen. Vi kigger på ordene hver dag, og de er blevet en slags credo for produktionen af vores kulturarrangementer: Viden er vidunderlig, det er lystfuldt at lære, visdom er sensuel, og de, der ved noget ... er ... simpelthen sexede!

Det er vores udgangspunkt, når vi producerer vores arrangementer, det er den følelse, vi ønsker at give vores publikum, det er en påstand, vi bekræftes i, når folk møder talstærkt op til vores arrangementer. For jo, unge mennesker vil gerne gå til klassiske koncerter, og nej, det er ikke svært at samle flere hundrede menne-

sker til en litteraturaften med en tysktalende forfatter. At kultur kun er for de 'blåhårede damer' er en myte!

DE FÆRRESTE vil nok kalde Det Kongelige Bibliotek for et folkeligt sted, men det er det alligevel blevet på sin egen måde. Om dagen fyldes huset af studerende og folk, som arbejder i læsesalene eller med vores samling, og om aftenen går nogle af dem direkte i koncertsalen eller foredragssalene - sammen med nye gæster udefra. Til foredragsaftener om f.eks. pariservantgardisten Gertrude Stein eller billedkunstneren Frida Kahlo har vi mellem 300 og 400 tilhørere i salen. Også selv om foredragsholderne er helt ukendte eksperter fra universitetsverdenen. Den samme publikumsopbakning gælder vores 'International Forfatterscene'. Her samler vi til de store kendte navne som Dario Fo, Salman Rushdie, nobelpristageren Herta Müller og senest Erica Jong let 600 tilskuere. Og da vi skabte et elektronisk netværk for studerende, Students Only!, fik vi på kort tid 7.000 nye, unge medlemmer. Med Brahms, Mozart og Beethoven på programmet fyldes koncertsalen hver gang med studerende, der vil høre Diamant Ensemblets Students Only!-kammerkoncerter.

Hvorfor remser jeg alle disse succeshistorier op? Fordi jeg har lyst til at opponere mod den tendens, der er i kulturlivet, til at overbevise sig selv og hinanden

om, at tingenes tilstand er elendig, og at egentlig klassisk dannelse har sølle vilkår i en fordømmende tid. Jeg tror det modsatte! Jeg er nemlig overbevist om, at det, vi i disse år oplever på Det Kongelige Bibliotek, ikke blot skal læses som en enkelt institutions held, men som en tendens, man i de bredere medie- og kulturbillede burde tage højde for og drage fordel af.

Når vi på Det Kongelige Bibliotek kan konstatere, at flere tusinde unge studerende melder sig ind i Students Only! på bare et år, at folk står i kø for at høre udenlandske forfattere, at helt unge mennesker flokkes om at få en plads til vores klassiske koncerter, må vi konkludere, at folk ikke er det fjerneste afskrækkede af lidt mere krævende kulturoplevelser. Uden for landets grænser er udviklingen den samme.

Jeg er netop hjemvendt fra New York, hvor jeg og nogle kolleger har mødt amerikanske producenter fra førende kulturinstitutioner, og herfra er meldingen, at publikum elsker at blive udfordret med krævende underholdning! På Rubin Museum of Art kører de en udsolgt serie af talks, foredrag og interview under navnet 'Brainwave'. På et andet toneangivende kunstcenter, Galapagos Art Space, meldte de om totalt udsolgt til en foredragsrække, der kort og godt hedder 'Get Smart!' Og om New York Public Librarys forfatterens 'Live' er der decideret hype! Mine amerikanske kolleger forklare-

de tendensen med, at i krisetider har folk et mere eller mindre bevidst behov for at opruste intellektuelt: Du skal være klog og 'kunne regne den ud', hvis det pludselig er dig, der står i problemer til halsen.

JEG ER HELT overbevist om, at der også herhjemme er masser af potentielt publikum, der har appetit på meget mere end 'X Factor' i tv fredag aften. Men i alt for mange år har vi overbevist os selv og hinanden om, at folk er lige så lidt begavede, som vi gør dem til. Resultatet er, at der over en bred kam er blevet talt ned til folk i det offentlige rum: til seere, vælgere, lyttere, læsere, tilskuere. Den så berømte laveste fællesnævner har alt for ofte sat dagsordenen i danske medier og dansk kultur, og 00'erne har været et årti præget af opgør med det elitære.

Med sin generelle mistro og miskreditering af eksperter og folk, 'der vidste noget særligt om noget', spidsformulerede Anders Fogh Rasmussen tendensen, da han blev regeringsleder i 2001, hvorefter vi også i kulturlivet blev grebet af skråbet for at støde folk, publikum og seere væk fra os. Tendensen har været, at man udelukkende satsede på luksus inden for alt

det, der kunne konsumeres eller tilfredsstillende begæret efter komfort. Alt, hvad der kunne spises, drikkes, sidde og ligges i. Kvalitetsbevidsthed inden for design, tøj, mad, møbler er en dyd, hvorimod kvalitet kun for hovedet eller ånden har været næsten tænkeliggjort.

Så alt imens vi op gennem 00'erne har købt økologisk mad og designmøbler for millioner og rejst arkitektoniske monumenter for millioner, har der eksisteret en vrangforestilling om, at folk i almindelighed ikke havde lyst til, ikke kunne kapere eller simpelthen ville kede sig over samme eksklusive kvalitet til hjerne! Investeringer i kulturen er i påfaldende grad gået til at rejse huse for billedkunsten, teater, orkester og opera i stedet for at investere i kunstarterne selv. Og som Adrian Lloyd Hughes konstaterede i DR2-programmet 'Kulturkøbing', har hver kommune med respekt for sig selv rejst en smuk bygning for kunsten, men investeringen er blevet gjort i mursten: smukke rammer, café og designbutik og ikke i samlingerne!

UNDER DEN tidligere ledelse på Statens Museum for Kunst var det pludselig Bubber, tv-meteorologen Jesper Theilgaard og andre tv-kendisser, som udtalte sig om kunsten til publikumsarrangementerne. Helt i linje med H.C. Andersen-fejringen i 2005, hvor alverdens superberømtheder blev udnævnt til Andersen-